

Bruselj, 2. december 2025
(OR. en)

15648/25

Medinstitucionalna zadeva:
2025/0366(NLE)

LIMITE

ANTIDISCRIM 111
COCON 70
COHOM 170
COPEN 355
DROIPEN 142
EDUC 458
FREMP 343
JAI 1723
MIGR 435
SOC 789

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: SKLEP SVETA o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v odboru pogodbenic Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima na njegovem 19. zasedanju v zvezi s priporočili in ugotovitvami, naslovljenimi na nekatere države pogodbenice, glede njihovega izvajanja navedene konvencije v zadevah na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevrčanja

SKLEP SVETA (EU) 2025/...

z dne ...

**o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa
v odboru pogodbenic Konvencije Sveta Evrope
o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini
ter o boju proti njima na njegovem 19. zasedanju v zvezi s priporočili in ugotovitvami,
naslovljenimi na nekatere države pogodbenice,
glede njihovega izvajanja navedene konvencije v zadevah na področju pravosodnega
sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevrčanja**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 78 (2), člena 82(2) in člena 84
v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (v nadaljnjem besedilu: Konvencija), kar zadeva institucije in javno upravo Unije pristopila s Sklepom Sveta (EU) 2023/1075¹, glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevrčanja, kolikor te zadeve spadajo v izključno pristojnost Unije, pa s Sklepom Sveta (EU) 2023/1076². Konvencija je za Unijo začela veljati 1. oktobra 2023.
- (2) Na podlagi člena 66(1) Konvencije je Skupina strokovnjakov za ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (v nadaljnjem besedilu: GREVIO) zadolžena za spremljanje, kako pogodbenice Konvencije (v nadaljnjem besedilu: pogodbenice) izvajajo Konvencijo. V skladu s členom 68(11) Konvencije naj bi GREVIO sprejel poročilo in ugotovitve v zvezi z ukrepi, ki so jih zadevne pogodbenice sprejele za izvajanje določb Konvencije.

¹ Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevrčanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (3) Odbor pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: odbor) ima možnost, da v skladu s členom 68(12) Konvencije na podlagi poročila in ugotovitev GREVIO sprejme priporočila, naslovljena na zadevno pogodbenico. Takšna priporočila morajo razlikovati med ukrepi, ki bi jih morala pogodbenica sprejeti čim prej, pri čemer mora o tem v treh letih poročati odboru, ter ukrepi, ki so sicer pomembni, vendar nimajo enake stopnje nujnosti. Ob koncu tega triletnega obdobja mora pogodbenica odboru poročati o sprejetih ukrepih na desetih posebnih področjih Konvencije. Odbor na podlagi tega poročila in vseh dodatnih informacij sprejme ugotovitve o izvajanju priporočil, ki jih pripravi sekretariat odbora.
- (4) V skladu s členom 68(3) Konvencije se postopki vrednotenja po postopku izhodiščnega vrednotenja GREVIO razdelijo na kroge (v nadaljnjem besedilu: krogi tematskega vrednotenja). Prvi krog tematskega vrednotenja ima naslov „Krepitev zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva“ in obravnava 20 členov Konvencije, in sicer člene 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ter 56. Odbor je na 17. zasedanju 17. decembra 2024 sprejel sklep o priporočilih, ki naj jih odbor sprejme glede na poročila GREVIO, sprejeta v okviru prvega tematskega kroga ocenjevanja iz dokumenta IC-CP(2024)10 rev.

- (5) Odbor naj bi na svojem 19. zasedanju 11. decembra 2025 sprejel naslednje osnutke priporočil (enega na podlagi kroga izhodiščnega vrednotenja in sedem na podlagi prvega kroga tematskega vrednotenja) in osnutke ugotovitev o izvajanju Konvencije s strani devetih pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: osnutki priporočil in osnutki ugotovitev, skupaj pa: predvideni akti):
- priporočilo o izvajanju Istanbulske konvencije s strani Združenega kraljestva, iz dokumenta IC-CP(2025)22prov;
 - priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Andore, iz dokumenta IC-CP(2025)23prov;
 - priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Belgije, iz dokumenta IC-CP(2025)24revprov;
 - priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Francije, iz dokumenta IC-CP(2025)25prov;
 - priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Italije, iz dokumenta IC-CP(2025)26prov;

- priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Nizozemske, iz dokumenta IC-CP(2025)27prov;
- priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Portugalske, iz dokumenta IC-CP(2025)28prov;
- priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Srbije, iz dokumenta IC-CP(2025)29prov ter
- ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Poljsko, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2025)30prov.

- (6) Predvideni akti se nanašajo na izvajanje določb Konvencije v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, kot so zadeve na področju zaščite žrtev nasilja nad ženskami oziroma nasilja v družini in podpore tem žrtvam. Predvideni akti se nanašajo tudi na izvajanje določb Konvencije v zvezi z azilom in nevračanjem. Te zadeve so zajete v pravnem redu Unije, zlasti Direktivi Sveta 2003/86/ES³, Direktivah 2012/29/EU⁴, (EU) 2024/1346⁵ in (EU) 2024/1385⁶ Evropskega parlamenta in Sveta, ter Uredbi (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta⁷. Predvideni akti bodo imeli pravne učinke, saj lahko odločilno vplivajo na vsebino prava Unije, ker lahko v prihodnosti vplivajo na razlago ustreznih določb Konvencije. Zato je primerno določiti stališče, ki naj se v imenu Unije zastopa v odboru glede zadev v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, azilom in nevračanjem

³ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

⁴ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁵ Direktiva (EU) 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L, 2024/1346, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁶ Direktiva (EU) 2024/1385 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (UL L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

⁷ Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (UL L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (7) Opozoriti je treba, da je osnutek priporočil v zvezi z nekaterimi členi Konvencije le delno zajeta s pristojnostjo Unije. V zvezi s temi členi ta sklep ne bi smel posegati v pristojnost držav članic, tako na primer: ta sklep v zvezi z osnutkom priporočil glede členov 49 in 50 Konvencije ne bi smel posegati v pristojnost držav članic za notranjo organizacijo in upravljanje njihovih pravosodnih sistemov; ta sklep v zvezi z osnutkom priporočil glede členov 11 in 20 Konvencije ne bi smel posegati v pristojnost držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvene oskrbe; ta sklep v zvezi z osnutkom priporočil glede člena 14 Konvencije ne bi smel posegati v pristojnost držav članic za vsebino poučevanja in organizacijo izobraževalnih sistemov in ta sklep v zvezi z osnutkom priporočil glede člena 31 Konvencije ne bi smel posegati v pristojnost držav članic na področju družinskega prava.

- (8) Kar zadeva Združeno kraljestvo, osnutek priporočila vključuje navedbe, da je treba: uskladiti obstoječe pravne opredelitve v skladu s Konvencijo (člen 3 Konvencije); zagotoviti, da se določbe Konvencije izvajajo brez diskriminacije, ter v politike vključiti vidike in potrebe žensk, ki so izpostavljene presečni diskriminaciji (člen 4 Konvencije); zagotoviti ustrezne in trajnostne finančne vire za vse politike, namenjene boju proti nasilju nad ženskami, ter trajnostno financiranje ustreznih organizacij civilne družbe (člen 8 Konvencije); okrepiti priznavanje in podporo organizacijam civilne družbe (člen 9 Konvencije); nacionalnim usklajevalnim organom zagotoviti potrebna pooblastila in pristojnosti ter zagotoviti usklajevanje in izvajanje politik in ukrepov za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in boj proti njim ter zagotoviti njihovo neodvisno spremljanje in ocenjevanje, podprto z ustreznimi podatki (člen 10 Konvencije); uskladiti sisteme zbiranja podatkov in zagotoviti sistematično zbiranje razčlenjenih podatkov o nasilju nad ženskami (člen 11 Konvencije); zagotoviti usposabljanja za strokovnjake o tem, kako se ustrezno odzvati na nasilje nad ženskami in kako ga preiskovati (člen 15 Konvencije); odpraviti ovire pri dostopu do splošnih podpornih storitev (člen 20 Konvencije); vsem žrtvam zagotoviti strokovne podporne storitve z dovolj osebja in viri ter povečati število in zmogljivosti zavetišč za žrtve nasilja nad ženskami in nasilja v družini (člena 22 in 23 Konvencije); zagotoviti, da se nasilje nad otrokom lahko šteje za obteževalno okoliščino, ne glede na odnos med storilcem in otrokom (člen 46 Konvencije); zmanjšati sekundarno viktimizacijo z zagotavljanjem, da imajo osebe, ki preiskujejo in preganjajo dejanja nasilja nad ženskami, ustrezno strokovno znanje o teh zadevah, ter zagotoviti, da se primeri obravnavajo učinkovito in brez odlašanja (člen 50 Konvencije); zagotoviti uvedbo in izvajanje nujnih omejitvenih ukrepov, kadar je to potrebno (člen 52 Konvencije), ter zagotoviti dostop do ustrezne in varne nastanitve za vse ženske in dekleta med azilnim postopkom ter spolsko občutljive standarde v sprejemnih objektih (člen 60 Konvencije). Ker je navedeni osnutek priporočil v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbuja pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njegovemu sprejetju.

- (9) Kar zadeva Andoro, osnutki priporočil vključujejo navedbe, da je treba: razviti dolgoročno celovito strategijo za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, in boj proti njim; zagotoviti, da bodo organizacije za pravice žensk v celoti vključene v oblikovanje politik, in redno ocenjevati te politike na podlagi podrobnih kazalnikov (člen 7 Konvencije); zagotoviti, da se nevladnim organizacijam (NVO) za pravice žensk dodelijo zadostne subvencije in čas za izvajanje dejavnosti, ki so jim zaupane (člen 8 Konvencije); še naprej širiti zbiranje razčlenjenih podatkov o vseh oblikah nasilja, ki jih zajema Konvencija, in zagotavljati, da so na voljo popolni podatki o sodnih odločbah v zvezi z nasiljem nad ženskami in nasiljem v družini (člen 11 Konvencije); razširiti preventivne kampanje na vse oblike nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 12 Konvencije); zagotoviti zadostne človeške vire in ustrezne kvalifikacije strokovnjakov, ki delajo v okviru programov za storilce, oblikovati minimalne standarde in uvesti poseben program za storilce spolnega nasilja (člen 16 Konvencije); zagotoviti, da strokovne podporne storitve ustrezajo potrebam žrtev in da imajo migrantke, begunke in prosilke za azil popoln dostop do teh storitev (člena 22 in 60 Konvencije); vzpostaviti prizadevanja za izboljšanje policijskih operacij ob upoštevanju vseh oblik nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, in ozaveščati zadevne strokovnjake (člena 49 in 50 Konvencije); sprejeti ukrepe za zagotovitev, da vsi deležniki izvedejo ocene tveganja za vse oblike nasilja, ki jih zajema Konvencija, in to redno ponavljajo (člen 51 Konvencije); zagotoviti, da se lahko v primeru neposredne nevarnosti nemudoma izdajo nujni omejitveni ukrepi, in vzpostaviti jasen pravni okvir, ki bo zagotavljal ustrezno upravljanje nujnih omejitvenih ukrepov (člen 52 Konvencije), ter zagotoviti, da imajo lahko žrtve vseh oblik nasilja, ki jih zajema Konvencija, koristi od ukrepov za zagotovitev varnosti in da se kršitve kaznujejo (člen 53 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevrčanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (10) Kar zadeva Belgijo, osnutki priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti večjo doslednost politik in ukrepov v zvezi s preprečevanjem nasilja nad ženskami in bojem proti njemu med organi na različnih ravneh v državi (člen 7 Konvencije); zagotoviti, da so zbrani podatki razčlenjeni, ter uskladiti zbiranje podatkov (člen 11 Konvencije); zagotoviti prenos znanja o pojmu svobodno podane privolitve pri spolnih odnosih (člen 14 Konvencije); uvesti začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu za uslužbenke organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na vseh ravneh in za vse ustrezne zdravstvene delavce ter sprejeti in razširjati standarde kakovosti za tečaje usposabljanja (člen 15 Konvencije); okrepiti podporo za okrevanje in ekonomsko neodvisnost žensk, ki so žrtve nasilja, z ustreznimi ukrepi in uvesti standardizirane poti obravnave v zdravstvenem sektorju, da se zagotovita identifikacija žrtev in njihova napotitev k ustreznim strokovnim podpornim službam (člen 20 Konvencije); povečati število in zmogljivosti zavetišč, namenjenih samo ženskam, ter zagotoviti, da pristojbine ne bodo ovirale dostopa do zavetišč, ter vzpostaviti telefonsko številko za pomoč po vsej državi, ki bo služila kot enotna kontaktna točka za vse žrtve (člen 22 Konvencije); zagotoviti, da prostori za nadzorovane stike zagotavljajo varnost otrok in njihovih mater ter preprečujejo sekundarno viktimizacijo (člen 31 Konvencije); zagotoviti da tožilstvo daje prednost tem primerom ter uporablja razumevanje nasilja nad ženskami, ki upošteva vidik spola in je osredotočeno na žrtve, zagotoviti, da so vzpostavljeni učinkoviti zaščitni ukrepi za preprečevanje neustrezne uporabe mediacije, ter sprejeti ukrepe za preprečevanje razlik v odzivu pravosodja na vse primere nasilja nad ženskami (člena 49 in 50 Konvencije); odpraviti ovire za uporabo nujnih omejitvenih ukrepov ter ukrepov za zagotovitev varnosti in ukrepov prepovedi približevanja, zagotoviti, da so taki ukrepi na voljo in dostopni vsem žrtvam in da se lahko uporabijo neodvisno od drugih postopkov (člena 52 in 53 Konvencije), ter oceniti izvajanje obstoječih zaščitnih ukrepov in poskrbeti, da se vsi vzpostavljeni ukrepi izvajajo v praksi za žrtve vseh oblik nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (11) Kar zadeva Francijo, osnutki priporočil vključujejo navedbe, da je treba: pripraviti dolgoročno splošno strategijo za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, in boj proti njim ter zagotoviti, da se organu, ki usklajuje politike za preprečevanje nasilja nad ženskami in boj proti njemu, dodelijo ustrezni viri; zagotoviti, da bodo združenja za pravice žensk v celoti vključena v oblikovanje politik, in redno ocenjevati te politike na podlagi vnaprej določenih kazalnikov (člena 3 in 7 Konvencije); nadaljevati prizadevanja za zagotovitev ustreznega financiranja politik za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in boj proti njim ter zagotoviti, da imajo organizacije za pravice žensk zadostne in stabilne finančne vire za opravljanje svojega dela (člen 8 Konvencije); zagotoviti, da so podatki, ki jih zberejo pravosodne službe, razčlenjeni (člen 11 Konvencije); izboljšati prizadevanja in oceniti učinek ukrepov na področju primarne preventive (člen 12 Konvencije); zagotoviti, da so vsi strokovnjaki, ki so v stiku z žrtvami in storilci, deležni usposabljanja o vseh oblikah nasilja nad ženskami in da se tako usposabljanje oceni (člen 15 Konvencije); sprejeti in izvajati minimalne standarde za programe za storilce nasilja in oceniti njihov učinek (člen 16 Konvencije); zagotoviti, da so usklajevalni organi vzpostavljeni po vsej državi in da nove točke „vse na enem mestu“, vzpostavljene za zagotavljanje podpore ženskam, ki so žrtve, vključujejo vse zadevne organe (člen 18 Konvencije); zagotoviti, da imajo vse ženske, ki so žrtve nasilja, dostop do forenzičnih preiskav in možnost ohraniti dokaze, ter sprejeti nadaljnje ukrepe za preprečevanje nasilja nad invalidkami in boj proti njemu (člen 20 Konvencije); zagotoviti, da je strokovna podpora na voljo po vsej državi, tudi za ženske, ki so žrtve nasilja, in njihove otroke, ki prebivajo v zavetiščih, ter da take storitve ustrezajo digitalni razsežnosti nasilja nad ženskami (člen 22 Konvencije);

žrtvam spolnega nasilja zagotoviti zdravstveno oskrbo, pomoč pri travmi, forenzične preiskave in psihološko pomoč (člen 25 Konvencije); zagotoviti varnost žrtev in njihovih otrok med odločanjem o skrbništvu ter pravici do stikov z razširitvijo uporabe ukrepov za okrepitev sodelovanja med civilnimi in kazenskimi sodišči ter zagotoviti dovolj zmogljivosti za nadzorovane stike (člen 31 Konvencije); okrepiti ukrepe, sprejete za spodbujanje žensk, ki so žrtve vseh oblik nasilja, ki jih zajema Konvencija, k prijavljanju takšnega nasilja ter zagotoviti ustrezne storitve za sprejem in podporo; sprejeti ukrepe za zagotovitev, da bi več primerov spolnega nasilja doseglo fazo pregona, in nadaljevati prizadevanja za zagotovitev ustreznega odziva pravosodja na vse oblike nasilja nad ženskami (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocene tveganja v vseh primerih nasilja nad ženskami izvajajo sistematično (člen 51 Konvencije); okrepiti uporabo ukrepov za zagotovitev varnosti in zagotoviti, da se kršitve kaznujejo (člen 53 Konvencije), ter omejiti sekundarno viktimizacijo, ki so ji ženske, ki so žrtve nasilja, lahko izpostavljene med postopkom (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (12) Kar zadeva Italijo, osnutki priporočil vključujejo navedbe, da je treba: uvesti opredelitve nasilja v družini in nasilja nad ženskami, ki so v skladu s členom 3, da se zagotovi skupna uporaba teh pojmov (člen 3 Konvencije), zagotoviti, da nacionalni akcijski načrt o nasilju nad ženskami obravnava vse oblike nasilja nad ženskami ter da je podprt s časovnim okvirom, finančnimi viri in kazalniki za merjenje napredka; zagotoviti učinkovito posvetovanje s civilno družbo in bolje usklajevati izvajanje ustreznih politik (člen 7 Konvencije); zagotoviti trajnostno in dolgoročno financiranje vseh politik in ukrepov za preprečevanje nasilja nad ženskami in boj proti njemu, ter zagotoviti zadostno in trajnostno financiranje za zavetišča (člen 8 Konvencije); zagotoviti zbiranje in razčlenjevanje podatkov s strani vseh zadevnih deležnikov ter uskladiti zbiranje podatkov (člen 11 Konvencije); zagotoviti poučevanje o pojmu svobodno podane privolitve pri spolnih odnosih (člen 14 Konvencije); uvesti začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu o vseh oblikah nasilja nad ženskami za vse ustrezne strokovnjake (člen 15 Konvencije); povečati število ustrezno geografsko porazdeljenih zavetišč in njihovih zmogljivosti ter zagotoviti nastanitev za vse žrtve, poskrbeti, da imajo žrtve pohabljanja ženskih spolnih organov dostop do telefonske številke za pomoč, in zagotoviti, da psihološko svetovanje otrokom, ki so izpostavljeni nasilju v družini ali drugim oblikam nasilja nad ženskami, ni pogojeno z odobritvijo obeh staršev (členi 22, 23, 24 in 26 Konvencije); zagotoviti varne prostore za nadzorovane stike ob podpori strokovnjakov, usposobljenih za delo na področju nasilja v družini (člen 31);

zagotoviti, da se storitve obnavljalne pravičnosti v primerih kaznivih dejanj, ki spadajo na področje uporabe Konvencije, uporabljajo previdno in da temeljijo na prostovoljnem in preišljenem soglasju žrtve (člen 48 Konvencije); zagotoviti pravočasne in ustrezne odzive organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na poročila v zvezi z vsemi oblikami nasilja nad ženskami ter učinkovito preiskovanje in kazenski pregon v takih primerih (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti sistematične ocene tveganja za žrtve vseh oblik nasilja nad ženskami, ki temeljijo na priročnikih in smernicah, ter obravnavati potrebo po vključitvi otrok in njihovih individualnih tveganj v oceno (člen 51 Konvencije), ter zagotoviti, da se v praksi nujni omejitveni ukrepi izdajo, kadar je to potrebno, spremljati ukrepe in se odzvati v primerih kršitve ter vključiti otroke v področje uporabe nujnih omejitvenih ukrepov in ukrepov prepovedi približevanja (člena 52 in 53 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (13) Kar zadeva Nizozemsko, osnutki priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da opredelitve v dokumentih o politiki odražajo dejstvo, da nasilje v družini nesorazmerno prizadene ženske, in opredelitve v zakonodaji uskladiti s členom 3, točka (b), Konvencije (člen 3 Konvencije); zagotoviti, da so politike in ukrepi, sprejeti v zvezi s preprečevanjem nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter bojem proti njima, usklajeni in da zajemajo vse oblike nasilja nad ženskami, zajete v Konvenciji, dodeliti vlogo usklajevalnega organa popolnoma institucionaliziranim subjektom z jasnimi pooblastili, pristojnostmi in potrebnimi viri ter zagotoviti sodelovanje NVO pri oblikovanju politik (člen 7 Konvencije); uvesti ustrezno in trajnostno financiranje politik in ukrepov v zvezi z vsemi oblikami nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter zagotoviti ustrezno in trajnostno financiranje organizacij za pravice žensk (člen 8 Konvencije); prilagoditi kategorije podatkov za uporabo v pravosodnem sektorju in organih preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter zagotoviti razčlenitev (člen 11 Konvencije); okrepiti usposabljanje vseh strokovnjakov, ki se ukvarjajo z žrtvami nasilja nad ženskami, o vseh oblikah nasilja, ki jih zajema Konvencija, z opiranjem na strokovno znanje organizacij za pravice žensk (člen 15 Konvencije); okrepiti prizadevanja za povečanje števila zavetišč ter njihovih zmogljivosti in zmožnosti za odzivanje na potrebe žensk, ki so izpostavljene presečni diskriminaciji (člen 22 Konvencije); zagotoviti učinkovite preiskave in pregon v primerih nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, ter sprejeti ukrepe za spodbujanje žensk, ki so žrtve nasilja, tudi žensk, ki jim grozi presečna diskriminacija, k prijavljanju nasilja (člena 49 in 50 Konvencije); sprejeti ukrepe za zagotovitev spolsko občutljivih ocen tveganja v primerih nasilja v družini in drugih oblik nasilja nad ženskami kot del večagencijskega odziva (člen 51 Konvencije) ter pregledati in razširiti sistem ukrepov o prepovedi približevanja in nujnih omejitvenih ukrepov v skladu s Konvencijo, da se zagotovi, da lahko ustrezni organi v primerih neposredne nevarnosti nemudoma izdajo takšne ukrepe (člen 52 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

- (14) Kar zadeva Portugalsko, osnutki priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti ustrezne finančne vire za izvajanje nacionalnih strategij in akcijskih načrtov ter trajnostno financiranje organizacij za pravice žensk (člen 8 Konvencije); zagotoviti začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu za člane sodstva o vseh oblikah nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, in zagotoviti, da so vsi ustrezni strokovnjaki deležni stalnega usposabljanja o nasilju nad ženskami (člen 15 Konvencije); zagotoviti, da je na voljo dovolj programov za storilce nasilja v družini in spolnega nasilja, ter sprejeti minimalne standarde za te programe in programe stalno ocenjevati (člen 16 Konvencije); razviti večagencijski usklajeni odziv na vse oblike nasilja nad ženskami (člen 18 Konvencije); vzpostaviti telefonsko številko za pomoč ženskam, ki so žrtve različnih oblik nasilja, povečati število in zmogljivosti zavetišč, namenjenih samo ženskam, ki so žrtve vseh oblik nasilja nad ženskami, zagotoviti razpoložljivost strokovnih podpornih storitev in odpraviti zahtevo, da morajo ženske, ki so žrtve, prijaviti kaznivo dejanje, da bi dobile dostop do zavetišča (člen 22 Konvencije); pri izvajanju nadzorovanih stikov dati prednost varnosti in spoštovanju pravic žensk, ki so žrtve, in njihovih otrok (člen 31 Konvencije); v vseh primerih nasilja nad ženskami, tudi kadar gre za digitalno razsežnost, zagotoviti hiter in spolsko občutljiv odziv uradnikov organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj; zagotoviti učinkovito preiskovanje primerov (člena 49 in 50 Konvencije), sistem nujnih omejitvenih ukrepov in sistem ukrepov za zagotovitev varnosti in ukrepov prepovedi približevanja uskladiti s Konvencijo ter zagotoviti, da se obseg in trajanje ukrepov za zagotovitev varnosti določita za vsak primer posebej, da se okrepi spremljanje ukrepov za zagotovitev varnosti, kršitve takih ukrepov pa se kaznujejo z odvračilnimi sankcijami (člena 52 in 53 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije na področjih pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (15) Kar zadeva Srbijo, osnutki priporočil vključujejo navedbe, da je treba: uskladiti opredelitev pojma „nasilje v družini“ v vseh zakonih v skladu s Konvencijo, zagotoviti učinkovito izvajanje in spremljanje nacionalne strategije ter dodeliti zadostne vire pristojnemu organu ali organom, odgovornim za usklajevanje, izvajanje, spremljanje in neodvisno ocenjevanje politik in ukrepov, ki obravnavajo vse oblike nasilja nad ženskami (člena 3 in 7 Konvencije); zagotoviti ustrezne in trajnostne finančne vire za zakonodajo, politike in ukrepe za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boj proti njima in zagotoviti trajnostno financiranje ženskih organizacij, ki zagotavljajo strokovno podporo žrtvam (člen 8 Konvencije); zagotoviti, da so zbrani podatki razčlenjeni po ustreznih dejavnikih, in uskladiti zbiranje podatkov (člen 11 Konvencije); zagotoviti redne preventivne ukrepe za odpravo spolskih stereotipov, spodbujati kampanje ozaveščanja, ki obravnavajo vse oblike nasilja nad ženskami, vključno z njihovo digitalno razsežnostjo, in so usmerjene v družbo kot celoto (člen 12 Konvencije); zagotoviti sistematično začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu za vse ustrezne strokovnjake (člen 15 Konvencije); razširiti in zagotoviti ustrezne vire za programe za storilce nasilja v družini ter sprejeti skupne standarde (člen 16 Konvencije); izboljšati dostop žrtev do finančne podpore, nastanitve in zaposlitve ter zagotoviti brezplačne forenzične preiskave (člen 20 Konvencije); povečati število mest v zavetiščih, da se zagotovi varna namestitev za vse žrtve, tudi za tiste, ki jim grozi presečna diskriminacija (člen 22 Konvencije); zagotoviti krizne napotitvene centre za žrtve posilstva ali spolnega nasilja po vsej državi, katerih dostopnost ni pogojena s pripravljenostjo žrtve, da prijavi kaznivo dejanje (člen 25 Konvencije);

spodbujati prijavljanje vseh oblik nasilja nad ženskami, ozaveščati organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, da se zagotovi spolsko občutljivo odzivanje, okrepiti zbiranje dokazov in sprejeti ukrepe, da se zagotovi učinkovita obravnava primerov (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti usposabljanje in usmerjanje za policiste v zvezi z ocenami tveganja ter v oceno vključiti vse ustrezne institucije (člen 51 Konvencije); izboljšati spremljanje in skladnost z nujnimi in razširjenimi zaščitnimi ukrepi, tudi z elektronskim spremljanjem; zagotoviti doslednost v postopku in sistematično vključevati otroke v nujne zaščitne ukrepe in dolgoročne ukrepe za zagotovitev varnosti (člena 52 in 53 Konvencije) ter zagotoviti učinkovito izvajanje vseh zaščitnih ukrepov za žrtve med preiskavami in sodnimi postopki ter zaščititi žrtve pred ustrahovanjem, povračilnimi ukrepi in ponovno viktimizacijo s spoštovanjem njihove pravice, da so ustrezno obveščene ob izdaji ukrepov ali ob izpustu ali pobegu storilca kaznivega dejanja (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (16) Kar zadeva Poljsko, osnutki priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da se določbe Konvencije izvajajo brez diskriminacije, in obravnavati različne oblike diskriminacije, s katerimi se soočajo nekatere skupine žrtev pri dostopu do zaščite in podpore (člen 4 Konvencije); pripraviti nacionalne, celovite in usklajene politike za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, in boj proti njim, okrepiti mehanizme medinstitucionalnega sodelovanja med organi, da se žrtvam zagotovi dostop do mehanizmov podpore in zaščite (člen 7 Konvencije); povečati finančne vire za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in boj proti njemu, zagotoviti financiranje nevladnih organizacij ter zagotoviti njihovo sodelovanje pri izvajanju in spremljanju vseh ustreznih politik (člen 8 Konvencije); dodeliti potrebne človeške in finančne vire usklajevalnemu organu za Konvencijo in zagotoviti vključenost organizacij za pravice žensk (člena 9 in 10 Konvencije); zagotoviti zbiranje razčlenjenih podatkov in uskladiti zbiranje podatkov med ustreznimi službami (člen 11 Konvencije); poskrbeti, da se lahko za vse oblike nasilja v skladu s Konvencijo izdajo nujni omejitveni ukrepi, ukrepi prepovedi približevanja in ukrepi za zagotovitev varnosti, ter zagotoviti sankcije v primeru kršitve (člena 52 in 53 Konvencije) in zagotoviti hiter dostop do azilnih postopkov za prosilke za azil, zagotoviti spolsko občutljive postopke in spoštovati načelo nevračanja (člena 60 in 61 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (17) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.
- (18) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic, ustanovljenem na podlagi člena 67 Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, na njegovem 19. zasedanju je, da se ne nasprotuje sprejetju naslednjih aktov:

- (1) priporočilo o izvajanju Istanbulske konvencije s strani Združenega kraljestva, iz dokumenta IC-CP(2025)22prov;
- (2) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Andore, iz dokumenta IC-CP(2025)23prov;
- (3) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Belgije, iz dokumenta IC-CP(2025)24revprov;
- (4) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Francije, iz dokumenta IC-CP(2025)25prov;
- (5) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Italije, iz dokumenta IC-CP(2025)26prov;

- (6) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Nizozemske, iz dokumenta IC-CP(2025)27prov;
- (7) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Portugalske, iz dokumenta IC-CP(2025)28prov;
- (8) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Srbije, iz dokumenta IC-CP(2025)29prov ter
- (9) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Poljsko, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2025)30prov.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V ...,

Za Svet
predsednik/predsednica
